KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2022/2059,

annettu 14 päivänä kesäkuuta 2022,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf ja 325 bg artiklan mukaisten toteutumatestauksen ja voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevien vaatimusten teknisiä yksityiskohtia koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) ja erityisesti sen 325 bf artiklan 9 kohdan kolmannen alakohdan ja 325 bg artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf artiklan 2 kohdassa edellytetään, että laitokset laskevat päivittäiset ylitykset tekemällä toteutumatestauksen oletetuille ja todellisille muutoksille salkun arvossa, jonka muodostavat kaikki niiden kaupankäyntiyksiköille osoitetut positiot. Tällaisen toteutumatestauksen tarkoituksena on arvioida sen tason mukaan, jolla se toteutetaan, onko asianmukaista laskea kaupankäyntiyksikön positioita koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää ja ovatko mallinnettaviin riskitekijöihin liittyvät omien varojen vaatimukset riittävät. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf artiklan 4 kohdassa edellytetään, että laitokset käyttävät tällaisen toteutumatestauksen lähtökohtana salkun päivän päätösarvoa, mukaan lukien kaikki oikaisut, kuten rahastot tai arvonoikaisut.

(2) Todennäköisen tappioluvun toteutumatestauksessa jotkin markkinariskivaikutukset, joita ei oteta huomioon sisäisessä riskienmittausmallissa, olisi edelleen sisällytettävä salkun arvon todellisiin muutoksiin. Näin ollen kaikki markkinariskiin liittyvät oikaisut riippumatta siitä, kuinka usein laitokset päivittävät niitä, olisi sisällytettävä salkun arvon todellisiin muutoksiin. Todennäköisen tappioluvun toteutumatestaus suhteessa salkun arvon oletettuihin muutoksiin olisi kuitenkin tehtävä olettaen, että salkku on staattinen. Sen vuoksi laitosten olisi sisällytettävä salkun arvon tällaisten oletettujen muutosten laskentaan ainoastaan ne oikaisut, jotka lasketaan päivittäin ja jotka sisältyvät sisäiseen riskienmittausmalliin.

(3) Joissakin tapauksissa on mahdollista, että oikaisun luonteen ja siihen sovellettavan sisäisen riskienhallinnan vuoksi tällainen oikaisu lasketaan useammalle kuin yhdelle kaupankäyntiyksikölle osoitetuille positioyhdistelmille. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus koko unionissa, olisi edellytettävä, että kun laitokset laskevat kaupankäyntiyksikön salkun arvon todellisia ja oletettuja muutoksia, ne joko laskevat uudelleen tällaisen oikaisun kunkin kaupankäyntiyksikön osalta erikseen ainoastaan kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden osalta tai, jos erityiset edellytykset täyttyvät, ottavat huomioon tällaisesta oikaisusta johtuvat muutokset ainoastaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf artiklan 6 kohdassa tarkoitetun toteutumatestauksen yhteydessä. Näin ollen silloin, kun laitokset toteuttavat päivän lopun arvostusprosessin kaupankäyntiyksiköiden päivän lopun salkun arvojen johtamiseksi, niiden ei pitäisi oletettuja ja todellisia muutoksia kaupankäyntiyksikön tasolla laskettaessa sallia jakaa oikaisua kaupankäyntiyksiköille suhteessa kunkin kaupankäyntiyksikön osuuteen oikaisun arvosta.

(4) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bg artiklassa säädetty voittojen ja tappioiden tarkastelua koskeva vaatimus on merkittävässä asemassa sen varmistamisessa, että teoreettiset muutokset ja kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletetut muutokset vastaavat riittävän hyvin toisiaan. Baselin pankkivalvontakomitean laatimiin kansainvälisiin standardeihin sisältyvät tilastolliset testit, Spearmanin korrelaatiokerroin ja Kolmogorov-Smirnovin testimittari, joiden avulla voittojen ja tappioiden tarkastelua koskeva vaatimus voidaan toteuttaa, soveltuvat tähän tarkoitukseen, minkä vuoksi laitosten olisi käytettävä niitä.

([1]) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

(5) Kansainvälisissä standardeissa säädetään, että laitosten on täytettävä omien varojen lisävaatimus, jos kaupankäyntiyksiköiden salkkujen arvon teoreettiset ja oletetut muutokset eivät vastaa riittävän hyvin toisiaan. Tällaisessa tilanteessa laitoksia olisi vaadittava laskemaan ja ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tämä kyseisiä kaupankäyntiyksiköitä koskeva omien varojen lisävaatimus.

(6) Kun laitokset ilmoittavat voittojen ja tappioiden tarkastelun tuloksista asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 az artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti, niiden olisi myös tuotava esiin tapaukset, joissa kaupankäyntiyksikön salkun arvon hypoteettiset muutokset ja oletetut muutokset eroavat olennaisesti toisistaan. Tämän pitäisi auttaa laitoksia tunnistamaan mahdolliset puutteet teoreettisten muutosten laskennassa.

(7) Arvioitaessa voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen noudattamista salkun arvon teoreettisia muutoksia verrataan oletettuihin muutoksiin, jotka lasketaan olettaen, että salkku on staattinen. Tämän vertailun tarkoituksena on tunnistaa, miten olennaisesti laitoksen riskienmittausmallin arvostusprosessit, jotka aiheuttavat teoreettiset muutokset, ja laitoksen sisäisten järjestelmien arvostusprosessit, jotka aiheuttavat oletetut muutokset, eroavat toisistaan. Sen varmistamiseksi, että salkun koostumuksen muutokset eivät vaikuta vertailuun, voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevassa vaatimuksessa käytetyt salkun arvon teoreettiset muutokset olisi myös laskettava olettaen, että salkku on staattinen.

(8) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus kansainvälisten standardien kanssa, salkun arvon oletetut muutokset, jotka lasketaan voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen noudattamisen arvioimiseksi, olisi yhdenmukaistettava niiden salkun arvon oletettujen muutosten kanssa, jotka laitos laskee toteutumatestausta varten.

(9) Salkun arvon oletettuja ja teoreettisia muutoksia aiheuttavien arvostusprosessien väliset erot voivat johtua siitä, että tiettyjä riskitekijöitä ei ole otettu huomioon riskienmittausmallissa tai että riskienmittausmallia on yksinkertaistettu. Muut erot voivat johtua epäsuhdista tiedoissa, joita laitos käyttää syöttötietoina salkkujensa arvon määrittämisessä. Tällaisista syöttötietojen eroista johtuvien lisäeroavuuksien välttämiseksi laitosten olisi voitava yhdenmukaistaa syöttötiedot edellyttäen, että tietyt edellytykset täyttyvät.

(10) Voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen tulosten raportointitiheys olisi yhdenmukaistettava riskitekijöiden mallinnettavuuden arviointitiheyden ja markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten raportointitiheyden kanssa. Näin laitokset voivat määrittää markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset toteutumatestausvaatimusten, voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevien vaatimusten ja mallinnettavuuden arvioinnin johdonmukaisten tulosten perusteella.

(11) Tapa, jolla laitosten olisi yhdistettävä markkinariskiä koskevat omien varojen kokonaisvaatimuksensa, olisi yhdenmukaistettava kansainvälisten standardien kanssa. Sen vuoksi laskukaavassa olisi otettava huomioon voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen tulokset, mukaan lukien omien varojen lisävaatimus, jos teoreettiset ja oletetut muutokset eivät vastaa riittävän hyvin toisiaan. Lisäksi laskukaavassa olisi otettava huomioon hajautushyötyjen väheneminen, jos kaupankäyntiyksikön omien varojen vaatimukset lasketaan vaihtoehtoisella standardimenetelmällä eikä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmällä.

(12) Jotta voidaan auttaa toimivaltaisia viranomaisia tarkastamaan, noudattavatko laitokset tätä asetusta, laitoksia olisi vaadittava dokumentoimaan tämän asetuksen täytäntöönpano.

(13) Tämän asetuksen säännökset liittyvät läheisesti toisiinsa, sillä ne kaikki koskevat osatekijöitä, jotka sisällytetään kaupankäyntiyksikön salkun arvon muutoksiin markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi käyttäen vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää. Jotta voidaan varmistaa, että nämä säännökset, joiden olisi tultava voimaan samanaikaisesti, ovat johdonmukaisia ja jotta voidaan helpottaa näiden säännösten kattavaa ymmärtämistä ja varmistaa, että ne ovat helposti henkilöiden, joihin sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä velvoitteita, saatavilla, on suotavaa sisällyttää kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf artiklan 9 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 325 bg artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa edellytetyt tekniset sääntelystandardit yhteen asetukseen.

(14) Tämä asetus perustuu EPV:n komissiolle toimittamiin teknisten sääntelystandardien luonnoksiin.

(15) EPV on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia niistä teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt neuvoa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ([2]) 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

TEKNISET OSATEKIJÄT, JOTKA SISÄLLYTETÄÄN SALKUN ARVON TODELLISIIN JA OLETETTUIHIN MUUTOKSIIN TOTEUTUMATESTAUSVAATIMUKSIA VARTEN

1 jakso

Salkun arvon todellisiin muutoksiin sisällytettävät tekniset osatekijät

1 artikla

Tekniset osatekijät, jotka sisällytetään kaupankäyntiyksikön salkun arvon todellisiin muutoksiin kaupankäyntiyksikön tasolla toteutettavia toteutumatestausvaatimuksia varten

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kaupankäyntiyksikön toteutumatestausta varten laitosten on laskettava kaupankäyntiyksikön salkun arvon todelliset muutokset käyttämällä samoja tekniikoita, mukaan lukien samat hinnoittelumenetelmät, malliparametrit ja markkinatiedot, joita käytetään päivän lopun arvojen laskentaprosessissa, jäljempänä 'päivän lopun arvostusprosessi', mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 575/2013 105 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun riippumattoman hintojen varmentamisen tulokset.

2. Laskiessaan kaupankäyntiyksikön salkun arvon todellisia muutoksia laitosten on sisällytettävä laskelmaan kyseisen salkun arvon muutokset, jotka johtuvat ajan kulumisesta.

3. Laskiessaan kaupankäyntiyksikön salkun arvon todellisia muutoksia laitosten on sisällytettävä kyseiseen arvoon kaikki oikaisut, jotka on otettu huomioon 1 kohdassa tarkoitetussa päivän lopun arvostusprosessissa ja jotka liittyvät markkinariskiin, lukuun ottamatta seuraavia oikaisuja:

a) vastuun arvonoikaisut, jotka sisältävät vastapuolten laitokselle aiheuttaman luottoriskin markkina-arvon;

b) laitoksen omaan luottoriskiin liittyvät oikaisut, jotka on jätetty omien varojen ulkopuolelle asetuksen (EU) N:o 575/2013 33 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti;

c) ydinpääomasta (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 34 artiklan mukaisesti vähennetyt muut arvonoikaisut.

4. Laitosten on laskettava 3 kohdassa tarkoitetun oikaisun arvo kaikkien samalle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden perusteella. Laitosten on sisällytettävä oikaisun arvon muutoksia ainoastaan oikaisun laskentapäivänä.

5. Edellä 3 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen poikkeusten lisäksi laitokset voivat jättää kaupankäyntiyksikön salkun arvon todellisten muutosten laskennan ulkopuolelle oikaisun, joka lasketaan päivän lopun arvostusprosessissa useammalle kuin yhdelle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioyhdistelmien osalta nettoperusteisesti, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseinen oikaisu lasketaan luonteensa vuoksi nettoperusteisesti kaikkien sellaisten positioyhdistelmien osalta, jotka on osoitettu useammalle kuin yhdelle kaupankäyntiyksikölle;

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

b) kyseisen oikaisun sisäinen riskienhallinta on yhdenmukainen sen tason kanssa, jolla oikaisu lasketaan;

c) asianomainen laitos dokumentoi seuraavat:

i) positioyhdistelmät, joiden osalta oikaisu lasketaan;

ii) perustelut oikaisun laskennalle i alakohdassa tarkoitettujen positioyhdistelmien osalta;

iii) perustelut sille, että oikaisua ei lasketa ainoastaan kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden perusteella.

2 artikla

Tekniset osatekijät, jotka sisällytetään salkun arvon todellisiin muutoksiin laitoksen tasolla toteutettavia toteutumatestausvaatimuksia varten

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf artiklan 6 kohdassa tarkoitettua toteutumatestausta varten laitosten on laskettava salkun arvon todelliset muutokset käyttämällä samoja tekniikoita, mukaan lukien samat hinnoittelumenetelmät, malliparametrit ja markkinatiedot, joita käytetään päivän lopun arvostusprosessissa, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 575/2013 105 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun riippumattoman hintojen varmentamisen tulokset.

2. Laskiessaan salkun arvon todellisia muutoksia laitosten on otettava huomioon kyseisen salkun arvon muutokset, jotka johtuvat ajan kulumisesta.

3. Laskiessaan salkun arvon todellisia muutoksia laitosten on sisällytettävä kyseiseen arvoon kaikki oikaisut, jotka on otettu huomioon 1 kohdassa tarkoitetussa päivän lopun arvostusprosessissa ja jotka liittyvät markkinariskiin, lukuun ottamatta seuraavia oikaisuja:

a) vastuun arvonoikaisut, jotka sisältävät vastapuolten laitokselle aiheuttaman luottoriskin markkina-arvon;

b) laitoksen omaan luottoriskiin liittyvät oikaisut, jotka on jätetty omien varojen ulkopuolelle asetuksen (EU) N:o 575/2013 33 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti;

c) ydinpääomasta (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 34 artiklan mukaisesti vähennetyt muut arvonoikaisut.

4. Laitosten on laskettava 3 kohdassa tarkoitettujen oikaisujen arvon muutokset jommankumman seuraavista perusteella:

a) kaikki positiot, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokset laskevat markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädetyn vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti;

b) kaikki positiot, joihin sovelletaan markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

5. Laitosten on sisällytettävä oikaisun arvon muutoksia ainoastaan oikaisun laskentapäivänä.

2 jakso

Salkun arvoa koskevien vaatimusten oletettuihin muutoksiin sisällytettävät tekniset osatekijät

3 artikla

Tekniset osatekijät, jotka sisällytetään kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuihin muutoksiin kaupankäyntiyksikön tasolla toteutettavia toteutumatestausvaatimuksia varten

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kaupankäyntiyksikön toteutumatestausta varten laitosten on laskettava kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletetut muutokset käyttämällä samoja tekniikoita, mukaan lukien samat hinnoittelumenetelmät, malliparametrit ja markkinatiedot, joita käytetään päivän lopun arvostusprosessissa, ottamatta huomioon maksuja ja välityspalkkioita.

2. Laskiessaan kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuja muutoksia laitosten on otettava huomioon kaupankäyntiyksikön salkun arvon muutokset, jotka johtuvat ajan kulumisesta, samalla tavoin kuin ne ottavat tällaiset muutokset huomioon seuraavien laskennassa:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu odotettua tappiota kuvaava riskimittari;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bk artiklassa tarkoitettu stressiskenaariota koskeva riskimittari.

3. Laskiessaan kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuja muutoksia laitosten on sisällytettävä kyseiseen arvoon kaikki oikaisut, jotka on otettu huomioon 1 kohdassa tarkoitetussa päivän lopun arvostusprosessissa, jotka liittyvät markkinariskiin, jotka lasketaan päivittäin ja jotka sisältyvät laitoksen riskienmittausmalliin, lukuun ottamatta kaikkia seuraavia oikaisuja:

a) vastuun arvonoikaisut, jotka sisältävät vastapuolten laitokselle aiheuttaman luottoriskin markkina-arvon;

b) laitoksen omaan luottoriskiin liittyvät oikaisut, jotka on jätetty omien varojen ulkopuolelle asetuksen (EU) N:o 575/2013 33 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti;

c) ydinpääomasta (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 34 artiklan mukaisesti vähennetyt muut arvonoikaisut.

4. Laitosten on laskettava 3 kohdassa tarkoitetun oikaisun arvo kaikkien kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden perusteella. Laitosten on otettava huomioon oikaisun arvon muutokset, jotka perustuvat vertailuun päivän lopun oikaisun arvon ja, olettaen, että kaupankäyntiyksikön salkun positiot pysyvät muuttumattomina, seuraavan päivän lopun oikaisun arvon välillä.

5. Edellä 3 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen poikkeusten lisäksi laitokset voivat myös jättää kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettujen muutosten laskennan ulkopuolelle oikaisun, joka lasketaan päivän lopun arvostusprosessissa useammalle kuin yhdelle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioyhdistelmien osalta nettoperusteisesti, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseinen oikaisu lasketaan luonteensa vuoksi nettoperusteisesti kaikkien sellaisten positioyhdistelmien osalta, jotka on osoitettu useammalle kuin yhdelle kaupankäyntiyksikölle;

b) kyseisen oikaisun sisäinen riskienhallinta on yhdenmukainen sen tason kanssa, jolla oikaisu lasketaan;

c) laitos dokumentoi kaikki seuraavat:

   i) positioyhdistelmät, joiden osalta oikaisu lasketaan;

   ii) perustelut oikaisun laskennalle i alakohdassa tarkoitettujen positioyhdistelmien osalta;

   iii) perustelut sille, että oikaisua ei lasketa ainoastaan kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden perusteella.

4 artikla

Tekniset osatekijät, jotka sisällytetään salkun arvon oletettuihin muutoksiin laitoksen tasolla toteutettavia toteutumatestausvaatimuksia varten

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf artiklan 6 kohdassa tarkoitettua toteutumatestausta varten laitosten on laskettava salkun arvon oletetut muutokset käyttämällä samoja tekniikoita, mukaan lukien samat hinnoittelumenetelmät, malliparametrit ja markkinatiedot, joita käytetään päivän lopun arvostusprosessissa, ottamatta huomioon maksuja ja välityspalkkioita.

2. Laskiessaan salkun arvon oletettuja muutoksia laitosten on otettava huomioon salkun arvon muutokset, jotka johtuvat ajan kulumisesta, samalla tavoin kuin ne ottavat tällaiset muutokset huomioon seuraavien laskennassa:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu odotettua tappiota kuvaava riskimittari;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bk artiklassa tarkoitettu stressiskenaariota koskeva riskimittari.

3. Laskiessaan salkun arvon oletettuja muutoksia laitosten on sisällytettävä kyseiseen arvoon kaikki oikaisut, jotka on otettu huomioon 1 kohdassa tarkoitetussa päivän lopun arvostusprosessissa, jotka liittyvät markkinariskiin, jotka lasketaan päivittäin ja jotka sisältyvät laitoksen riskienmittausmalliin, lukuun ottamatta kaikkia seuraavia oikaisuja:

a) vastuun arvonoikaisut, jotka sisältävät vastapuolten laitokselle aiheuttaman luottoriskin markkina-arvon;

b) laitoksen omaan luottoriskiin liittyvät oikaisut, jotka on jätetty omien varojen ulkopuolelle asetuksen (EU) N:o 575/2013 33 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti;

c) ydinpääomasta (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 34 artiklan mukaisesti vähennetyt muut arvonoikaisut.

4. Laitosten on laskettava 3 kohdassa tarkoitettujen oikaisujen arvon muutokset jommankumman seuraavista perusteella:

a) kaikki positiot, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokset laskevat markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädetyn vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti;

b) kaikki positiot, joihin sovelletaan markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

5 artikla

Dokumentointivaatimukset

Laitoksilla on oltava käytössään toimintaperiaatteet ja menettelyt, joissa määritetään, miten ne laskevat kaupankäyntiyksikön salkun arvon tai salkun arvon todelliset ja oletetut muutokset tämän asetuksen 1–4 artiklan mukaisesti. Näiden toimintaperiaatteiden ja menettelyjen on sisällettävä seuraavat osatekijät:

a) kuvailtaessa, miten asianomaisen salkun arvon todelliset muutokset lasketaan, selvitys päivän lopun arvostusprosessin tuloksena syntyneiden päivän lopun salkun arvojen muutosten ja asianomaisen salkun arvon todellisten muutosten välisistä eroista;

b) maksut ja välityspalkkiot sekä se, miten asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua ulkopuolelle jättämistä sovelletaan;

c) luettelo kaikista oikaisuista ja kunkin oikaisun osalta kaikki seuraavat tiedot:

   i) oikaisun kuvaus ja tarkoitus;

   ii) oikaisun laskennassa käytettävät menetelmät ja prosessi;

   iii) oikaisun laskentatiheys ja, jos laskenta tehdään harvemmin kuin päivittäin, tällaisen tiheyden perustelut;

iv) se, altistuuko oikaisu markkinariskille;

v) positioyhdistelmät, joiden osalta oikaisu lasketaan, ja syyt, joiden vuoksi laskenta tehdään näiden yhdistelmien osalta;

vi) se, suojaudutaanko oikaisun muutoksista johtuvalta riskiltä aktiivisesti ja millä tavoin, ja mikä kaupankäyntiyksikkö on tai mitkä kaupankäyntiyksiköt ovat vastuussa tällaisesta suojauksesta;

vii) se, otetaanko oikaisu huomioon ja miten se otetaan huomioon asianomaisen salkun arvon todellisissa muutoksissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf artiklan 3 kohdassa tarkoitettua toteutumatestausta ja mainitun asetuksen 325 bf artiklan 6 kohdassa tarkoitettua toteutumatestausta varten;

viii) se, otetaanko oikaisu huomioon ja miten se otetaan huomioon asianomaisen salkun arvon oletetuissa muutoksissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bf ja 325 bg artiklaa sovellettaessa, sekä selvitys siitä, miten oikaisun muutos lasketaan, jos salkun positioiden oletetaan pysyvän muuttumattomia.

2 LUKU

VOITTOJEN JA TAPPIOIDEN TARKASTELUA KOSKEVAN VAATIMUKSEN TEKNINEN ERITELMÄ

1 jakso

Kriteerit, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset ja oletetut muutokset vastaavat riittävän hyvin toisiaan, sekä seuraukset kaupankäyntiyksiköille, jotka eivät täytä kyseistä edellytystä

6 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bg artiklan 2 kohtaa laitosten on laskettava tietyn kaupankäyntiyksikön salkun osalta tämän asetuksen 7 artiklassa säädetty Spearmanin korrelaatiokerroin ja tämän asetuksen 8 artiklassa säädetty Kolmogorov-Smirnovin testimittari ja sovellettava näiden laskelmien tulosten perusteella tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitettuja kriteerejä. Jos kyseisten kriteerien mukaan kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset ja oletetut muutokset eivät vastaa riittävän hyvin toisiaan, laitoksiin sovelletaan tämän asetuksen 10 artiklassa säädettyä seurausta.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa laitokset voivat yhdenmukaistaa ajankohdan (tilannekatsausajan), jonka osalta ne laskevat kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset, sen tilannekatsausajan kanssa, jonka osalta ne laskevat kyseisen arvon oletetut muutokset.

7 artikla

Spearmanin korrelaatiokertoimen laskeminen

1. Laitosten on laskettava tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Spearmanin korrelaatiokerroin toteuttamalla seuraavat vaiheet seuraavassa järjestyksessä:

a) niiden on määritettävä havaintojen aikasarja kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletetuista ja teoreettisista muutoksista viimeisimpien 250 pankkipäivän ajalta;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen oletettujen ja teoreettisten muutosten aikasarjasta laitosten on tuotettava vastaavat järjestysnumeroiden aikasarjat 2 kohdan mukaisesti ja käsiteltävä oletettujen ja teoreettisten muutosten aikasarjoja alkuperäisenä aikasarjana;

c) niiden on laskettava Spearmanin korrelaatiokerroin seuraavan kaavan mukaisesti:

$$r_s = \frac{cov(R_{HPL}, R_{RTPL})}{\sigma_{R_{HPL}} \bullet \sigma_{R_{RTPL}}}$$

jossa:

R_{HPL} =	b alakohdassa tarkoitetusta oletettujen muutosten aikasarjasta saatujen järjestysnumeroiden aikasarja;
R_{RTPL} =	b alakohdassa tarkoitetusta teoreettisten muutosten aikasarjasta saatujen järjestysnumeroiden aikasarja;
$\sigma_{R_{HPL}}$ =	3 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettu järjestysnumeroiden aikasarjan R_{HPL} keskihajonta;
$\sigma_{R_{RTPL}}$ =	3 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu järjestysnumeroiden aikasarjan R_{RTPL} keskihajonta;
cov (R_{HPL}, R_{RTPL}) =	3 kohdan c alakohdan mukaisesti laskettu järjestysnumeroiden aikasarjojen R_{HPL} ja R_{RTPL} välinen kovarianssi.

2. Laitosten on tuotettava 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu järjestysnumeroiden aikasarja alkuperäisestä aikasarjasta toteuttamalla seuraavat vaiheet seuraavassa järjestyksessä:

a) laitosten on laskettava kunkin alkuperäiseen aikasarjaan sisältyvän havainnon osalta sellaisten havaintojen lukumäärä, joiden arvo on kyseistä havaintoa pienempi kyseisessä aikasarjassa;

b) laitosten on merkittävä kukin havainto a alakohdassa säädetyn laskennan tuloksena saatavalla luvulla korotettuna yhdellä;

c) jos b alakohdan mukaisen merkinnän tuloksena kaksi tai useampi havaintoa on merkitty samalla luvulla, laitosten on lisäksi korotettava kyseisten merkintöjen lukuja seuraavalla murtoluvulla:

$$\frac{(N-1)}{2}$$

jossa N on niiden havaintojen määrä, joille on merkitty sama luku;

d) laitosten on pidettävä järjestysnumeroiden aikasarjoina b ja c alakohdan mukaisesti saatuja merkintöjen aikasarjoja.

3. Laitosten on laskettava järjestysnumeroiden aikasarjan R_{HPL} keskihajonta a alakohdassa säädetyn kaavan mukaisesti, järjestysnumeroiden aikasarjan R_{RTPL} keskihajonta b alakohdassa säädetyn kaavan mukaisesti ja kyseisten aikasarjojen välinen kovarianssi c alakohdassa säädetyn kaavan mukaisesti seuraavasti:

a) $$\sigma_{R_{HPL}} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{250}(R_{HPLi} - \mu_{R_{HPL}})^2}{249}};$$

b) $$\sigma_{R_{RTPL}} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{250}(R_{RTPLi} - \mu_{R_{RTPL}})^2}{249}};$$

c) $$cov(R_{HPL}, R_{RTPL}) = \frac{\sum_{i=1}^{250}(R_{HPL_i} - \mu_{R_{HPL}}) \bullet (R_{RTPL_i} - \mu_{R_{RTPL}})}{249};$$

jossa:

i =	havaintoa järjestysnumeroiden aikasarjassa ilmaiseva indeksi;
R_{HPLi} =	järjestysnumeroiden aikasarjan R_{HPL} "i-th"-havainto;
$\mu_{R_{HPL}}$ =	järjestysnumeroiden aikasarjan R_{HPL} keskiarvo;
R_{RTPLi} =	järjestysnumeroiden aikasarjan R_{RTPL} "i-th"-havainto;
$\mu_{R_{RTPL}}$ =	järjestysnumeroiden aikasarjan R_{RTPL} keskiarvo.

8 artikla

Kolmogorov-Smirnovin testimittarin laskeminen

1. Laitosten on laskettava tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Kolmogorov-Smirnovin testimittari toteuttamalla seuraavat vaiheet seuraavassa järjestyksessä:

a) niiden on määritettävä niiden havaintojen 250 viimeisimmän pankkipäivän aikasarjat, jotka koskevat kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuja ja teoreettisia muutoksia;

b) niiden on laskettava kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettujen muutosten empiirinen kumulatiivinen kertymäfunktio a alakohdassa tarkoitettujen oletettujen muutosten aikasarjasta;

c) niiden on laskettava kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisten muutosten empiirinen kumulatiivinen kertymäfunktio a alakohdassa tarkoitettujen teoreettisten muutosten aikasarjasta;

d) niiden on saatava Kolmogorov-Smirnovin testimittari laskemalla b ja c alakohdan mukaisesti laskettujen kahden empiirisen kertymäfunktion välinen suurin ero millä tahansa voiton ja tappion mahdollisella arvolla.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa aikasarjasta saadulla empiirisellä kumulatiivisella kertymäfunktiolla tarkoitetaan funktiota, joka, kun syötteenä käytetään mitä tahansa lukua, antaa tulokseksi niiden aikasarjassa olevien havaintojen lukumäärän, joiden arvo on pienempi tai yhtä suuri kuin syötteenä käytetty luku, ja aikasarjassa olevien havaintojen kokonaislukumäärän välisen suhteen.

9 artikla

Kriteerit, joilla varmistetaan, että kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset ja oletetut muutokset vastaavat riittävän hyvin toisiaan

1. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bg artiklan 2 kohtaa laitosten on luokiteltava kukin kaupankäyntiyksikkö vihreän, oranssin, keltaisen tai punaisen alueen yksiköksi 2–5 kohdan mukaisesti.

Jos kaupankäyntiyksikkö luokitellaan vihreän alueen yksiköksi, teoreettisten muutosten ja kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettujen muutosten on katsottava vastaavan riittävän hyvin toisiaan.

Jos kaupankäyntiyksikkö luokitellaan oranssin, keltaisen tai punaisen alueen yksiköksi, on katsottava, että teoreettiset muutokset ja kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletetut muutokset eivät vastaa riittävän hyvin toisiaan.

2. Kaupankäyntiyksikkö luokitellaan ’vihreän alueen yksiköksi’, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti laskettu kaupankäyntiyksikön Spearmanin korrelaatiokerroin on suurempi kuin 0,8;

b) tämän asetuksen 8 artiklan mukaisesti laskettu kaupankäyntiyksikön Kolmogorov-Smirnovin testimittari on pienempi kuin 0,09.

3. Kaupankäyntiyksikkö luokitellaan ’punaisen alueen yksiköksi’, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti laskettu kaupankäyntiyksikön Spearmanin korrelaatiokerroin on pienempi kuin 0,7;

b) tämän asetuksen 8 artiklan mukaisesti laskettu kaupankäyntiyksikön Kolmogorov-Smirnovin testimittari on suurempi kuin 0,12.

4. Kaupankäyntiyksikkö luokitellaan ’oranssin alueen yksiköksi’, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kaupankäyntiyksikköä ei ole luokiteltu vihreän tai punaisen alueen yksiköksi;

b) kaikkien kyseiselle kaupankäyntiyksiköllе osoitettujen positioiden omien varojen vaatimukset on laskettu edellisellä vuosineljänneksellä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädetyn vaihtoehtoisen standardimenetelmän perusteella.

5. Kaupankäyntiyksikkö, jota ei ole luokiteltu vihreän, oranssin tai punaisen alueen yksiköksi, luokitellaan 'keltaisen alueen yksiköksi'.

10 artikla

Seuraukset kaupankäyntiyksiköille, jotka on luokiteltu keltaisen, oranssin tai punaisen alueen yksiköiksi

1. Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädetyn vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti sellaisten positioiden osalta, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, jotka on luokiteltu punaisen, oranssin tai keltaisen alueen yksiköksi tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti, on laskettava kyseisten positioiden osalta lisäpääomavaatimus seuraavan kaavan mukaisesti:

$$Capital\ surcharge = k \bullet max\{SA_{ima} - IMA_{ima}; 0\}$$

jossa:

k = kuten 2 kohdassa määritetään;

SA_{ima} = markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset, jotka on laskettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädetyn vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti kaikkien sellaisten kaupankäyntiyksiköille osoitettujen positioiden salkun osalta, joiden osalta laitos laskee markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädetyn vaihtoehtoisen sisäisten mallien menetelmän mukaisesti;

IMA_{ima} = markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset, jotka on laskettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädetyn vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti kaikkien sellaisten kaupankäyntiyksiköille osoitettujen positioiden salkun osalta, joiden osalta laitos laskee omien varojen vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvun mukaisesti.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa kerroin k on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$k = 0{,}5 \bullet \frac{\sum_{i \epsilon NG} SA_i}{\sum_{i \epsilon ima} SA_i}$$

jossa:

SA_i = markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset, jotka on laskettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädetyn vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti kaikkien kaupankäyntiyksikölle "i" osoitettujen positioiden osalta;

$i \epsilon NG$ = kaikkien sellaisten kaupankäyntiyksiköiden indeksit, jotka on luokiteltu tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti punaisen, oranssin tai keltaisen alueen yksiköiksi niiden joukossa, joiden osalta markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset lasketaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädetyn vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti;

$i \epsilon ima$ = kaikkien sellaisten kaupankäyntiyksiköiden indeksit, joiden markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset lasketaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädetyn vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti.

3. Laitosten, jotka laskevat markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädetyn vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti positioille, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, jotka on luokiteltu punaisen tai oranssin alueen yksiköksi tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle, kun ne ilmoittavat voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen tulokset asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 az artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.

11 artikla

Voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen noudattamisen arviointitiheys

Laitosten on arvioitava voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen noudattamista neljännesvuosittain kaikkien sellaisten kaupankäyntiyksiköiden osalta, joiden osalta kyseisillä laitoksilla on asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa laskea omien varojen vaatimukset sisäisten mallien avulla.

2 jakso

Tekniset osatekijät, jotka sisällytetään kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisiin ja oletettuihin muutoksiin voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevaa vaatimusta varten

12 artikla

Kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisiin muutoksiin sisällytettävät tekniset osatekijät

1. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bg artiklaa laitosten on laskettava kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset perustuen vertailuun, jossa verrataan salkun päivän päätösarvoa ja, olettaen, että kaupankäyntiyksikön salkussa olevat positiot pysyvät muuttumattomina, kyseisen salkun arvoa seuraavan päivän lopussa.

2. Laitosten on laskettava kaupankäyntiyksikön salkun teoreettiset muutokset käyttämällä samoja tekniikoita, mukaan lukien samat hinnoittelumenetelmät, malliparametrit ja markkinatiedot, joita käytetään riskienmittausmallissa.

3. Kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset saavat sisältää ainoastaan niiden riskienmittausmalliin sisältyvien riskitekijöiden arvon muutokset, joihin laitokset soveltavat tulevien häiriöiden skenaarioita.

13 artikla

Tekniset osatekijät, jotka sisällytetään kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuihin muutoksiin voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevaa vaatimusta varten

Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bg artiklaa laitosten on laskettava kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletetut muutokset tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Tietojen yhdenmukaistaminen voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevien vaatimusten osalta

1. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bg artiklaa laitokset voivat korvata tietyn riskitekijän syöttötietojen arvon, jota käytetään kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisten muutosten laskennassa, kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettujen muutosten laskennassa käytettävällä saman riskitekijän luonteeltaan samanlaisten syöttötietojen arvolla, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) syöttötietojen erot johtuvat siitä, että tiedot ovat peräisin eri tietojen toimittajilta;

b) syöttötietojen erot johtuvat siitä, että syöttötiedot on poimittu markkinatietolähteestä eri aikoina saman pankkipäivän aikana.

2. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 bg artiklaa laitokset voivat korvata kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisten muutosten laskennassa käytettävän riskitekijän arvon saman riskitekijän arvolla, jota käytetään kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettujen muutosten laskennassa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) riskitekijä, jota käytetään kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettujen muutosten laskennassa, ei vastaa suoraan syöttötietoja;

b) riskitekijä on johdettu syöttötiedoista käyttäen kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettujen muutosten osalta käytettyjä arvostusmenetelmien tekniikoita;

c) mitään b alakohdassa tarkoitetuista arvostusmenetelmien tekniikoista ei ole rakennettu uudelleen riskienmittausmallissa käytettäviin arvostusmenetelmiin sen riskitekijän arvon johtamiseksi, jota käytetään kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisten muutosten laskennassa.

15 artikla

Dokumentointivaatimukset

1. Laitoksilla on oltava käytössään toimintaperiaatteet ja menettelyt, joissa määritetään, miten ne laskevat teoreettiset muutokset tämän asetuksen 12 ja 14 artiklan mukaisesti, ja joihin on sisällyttävä selvitys siitä, miten kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset lasketaan mallinnettavien ja mallintamattomien riskitekijöiden osalta.

2. Suunnitellessaan menettelyjä tämän asetuksen 14 artiklassa tarkoitettujen tietojen yhdenmukaistamiseksi laitosten on sovellettava molempia seuraavista:

a) niiden on verrattava kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisia muutoksia ilman tämän asetuksen 14 artiklassa tarkoitettuja oikaisuja kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisiin muutoksiin tämän asetuksen 14 artiklassa tarkoitettujen oikaisujen kanssa, ja niiden on dokumentoitava tämä vertailu;

b) niiden on arvioitava yhdenmukaistamisten vaikutus tämän asetuksen 7 ja 8 artiklassa tarkoitetun voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen noudattamisen arvioinnissa käytettävien testien mittareihin ja dokumentoitava kyseinen arviointi.

3. Laitosten on dokumentoitava riskitekijöiden syöttötietoihin tämän asetuksen 14 artiklan mukaisesti tehdyt oikaisut kaupankäyntiyksikön salkun teoreettisten muutosten laskennassa sekä tällaisten oikaisujen perustelut.

3 jakso

Vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset

16 artikla

Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskeminen vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti laitoksille, joilla on kaupankäyntiyksiköitä

Laitosten, jotka laskevat markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädetyn vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti niiden positioiden osalta, jotka on osoitettu joillekin niiden kaupankäyntiyksiköille, on laskettava omien varojen vaatimukset kaikkien kaupankäyntivaraston positioidensa osalta ja kaikkien kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioidensa osalta, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskejä, seuraavien a ja b alakohdassa säädettyjen kaavojen tulosten summana:

a) $min\{IMA_{ima} + Capitalsurcharge + C_U ; SA_{alldesks}\}$

b) $max\{IMA_{ima} - SA_{ima}; 0\}$

Kaavassa

IMA_{ima} =	tämän asetuksen 10 artiklassa määritetty IMA_{ima};
SA_{ima} =	tämän asetuksen 10 artiklassa määritetty SA_{ima};
Capital surcharge =	tämän asetuksen 10 artiklan mukaisesti laskettu lisäpääomavaatimus;
C_U =	omien varojen vaatimukset, jotka on laskettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 a luvun mukaisesti sellaisten positioiden salkun osalta, joita ei ole osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokset laskevat markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädetyn vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti;
$SA_{all\ desks}$ =	kaikkien kaupankäyntivaraston positioiden ja kaikkien valuuttakurssi- tai hyödykeriskejä aiheuttavien kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädetyn vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti.

17 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä kesäkuuta 2022.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN